מַשִּׁיב הָרוּחַ
לתרבות יהודית ישראלית ע"ר

בית יוצר
לבניין הרוח
חיל החינוך והנוער

הִנֵּנִי

אסופת שירים רביעית
בעת מלחמת "חרבות ברזל"
נכתב על ידי אזרחים, חיילים ואנשי מילואים
חנוכה תשפ"ד, דצמבר 2023

עריכה: אליעז כהן
צילום כריכה: דובר צה"ל

וְהַבְּרִית שֶׁקָּמָה וְעָמְדָה
יָדַעְנוּ זֹאת.
מִתּוֹךְ הַסְּנֶה יָדַעְנוּ
גַּם אִם שָׁלַח יָדוֹ אֶל הַנַּעַר
בְּרִיתֵנוּ עִם אָדָם וְעִם הָעָם עָמְדָה וְהִתְקַיְּמָה.
וְהוּא עָמַד גָּאוֹן
מַבִּיט מְקַדֵּם מַעֲרָב
מֵאֲחֲזַת יִפְתָּח וְנַפְתָּלִי
עַל גְּבוּלָיו
אֶל הֶעָשָׁן הַמִּתַּמֵּר.
יוֹדֵעַ אֶת חוֹבוֹ לָהֶם
אֶת שְׁנֵי יְמֵי חַיָּיו
כִּי מָה הָיָה עוֹלֶה בְּגוֹרָלוֹ
לוּלֵא אוֹתָם הַגִּדְעוֹנִים
שֶׁלֹּא הוֹרִידוּ אֶת יָדָם מֵחֲנִיתָם?
וּמַיִם אַיִן -
רַק זִכָּרוֹן עָשָׁן וְאֵשׁ
וְהַשָּׁמַיִם.

ברוכים הבאים לאוסף השירים הרביעי של פרוייקט "הנני". חיבור מיוחד של מקח"ר וכתב העת לשירה "משיב הרוח". כמחווה לעוצמתה המתמשכת של הרוח הישראלית. הפעם מפרי עטם של חיילים וחיילות, בסדיר, במילואים ואזרחים.

תא"ל (מיל') אופיר לויוס
קצין החינוך והנוער הראשי

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

הֶתֵּר לְפִרְסוּם / דעאל רודריגז גרסיה

הֶתֵּר לְפִרְסוּם
כִּי לִבֵּנוּ נִשְׁבַּר.
וּבַמִּסְתָּרִים
בַּחֲדָרִים רֵיקִים
רִבְּבוֹת יְבָבוֹת
נֶחְנָקוֹת בְּלִי קוֹל.
הֶתֵּר לְפִרְסוּם
כִּי דָּמֵנוּ הֶתֵּר.
וְנִבְזַזְנוּ בָּאֲפֵלָה
מִן הַיָּקָר מִכָּל יָקָר.
כְּבָר הֶתֵּר לַפִּרְסוּם
כִּי זִיווֹ הַקָּסוּם הַמַּבְהִיק
מִפְּנֵי זֶה שֶׁאָהַבְנוּ, כָּבָה.
אֲבָל תַּחַת אוֹתָהּ אֲדָמָה
כְּבָר מֵנֵץ צֶמַח עַקְשָׁן
מַשְׁרִישׁ עַד אֵין קֵץ
וְנִלְפָּת אַהֲבָה.

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

עקידה / שחר

(רב"ט, מש"קית הוראה ב'נתיב', בסיס מחווה אלון)

כְּאָבִיו אוֹחֵז יִשְׁמָעֵאל בָּאֵשׁ וּבְמַאֲכֶלֶת
וְאֵין מִי שֶׁיֹּאמַר:
אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר
וְאֵין מַלְאָךְ שֶׁיִּקְרָא מִן הַשָּׁמַיִם:
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי לֹא יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה
אֵין אַף אֶחָד:
לֹא מַלְאָךְ
וְלֹא שָׂרָף
רַק יָד חֲזָקָה שֶׁנִּשְׁלַחַת
רַק אֵם מִתְחַנֶּנֶת:
אַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ
אֲנִי אַיִל בַּסְּבַךְ נֶאֱחֶזֶת בְּאֶרֶץ מָרָה זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי מְיַחֶלֶת לְעוֹלָה
שֶׁתִּהֵא תַּחַת בָּנֶיהָ אֲנִי זְרוֹעַ נְטוּיָה אֲנִי שָׂרָה שֶׁקָּמָה בְּבֹקֶר וְיִצְחָק אֵינֶנּוּ.

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

פתאום געגוע / שמעון

(סא"ל פיקוד העורף, נפת ת"א)

א.

לְרֶגַע

חִבּוּק לְאָדָם זָר

בְּכִי

פִּתְאוֹם גַּעֲגוּעַ

לְשֶׁקֶט

לְשִׁגְרָה

לְחֹסֶר הַצִּפִּיָּה

לְשִׁמְחָה

עֲיֵפוּת שֶׁאוֹפֶפֶת

פִּתְאוֹם עַכְשָׁו

הִתְרַגְּשׁוּת

מֵהָאֲנָשִׁים

מֵהַשָּׁעָה

מֵהַשְּׁכוֹל

מִיְּרוֹק הַזַּיִת

מֵהַסִּפּוּרִים

מֵהַגִּבּוֹרִים

מֵהָעָם

ב.

וְצִפִּיָּה

לַטּוֹב

לִצְמִיחָה

לְהִתְרַגְּשׁוּת

לְהַשְׁגָּחָה

לִבְשׂוֹרָה טוֹבָה

לְהִתְפַּכְּחוּת

לַיּוֹם שֶׁאַחֲרֵי

וְשׁוּב בְּכִי

וְשׁוּב אֱמוּנָה

וְגַעְגּוּעַ

לַתִּפְלָה

לְאֵילוּ שֶׁאֵינָם

לְעַצְמִי

וּשְׁתִיקָה

וּדְמָמָה

לְרֶגַע

פִּתְאוֹם עַכְשָׁו, פִּתְאוֹם הַיּוֹם

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

בֵּין הַקָּפָה שְׁבִיעִית לִפְתִיחַת הַהֵיכָל / יצחק

(מילואים עוטף עזה, מרחשוון תשפ"ד)

בֵּין הַקָּפָה שְׁבִיעִית לִפְתִיחַת
הַהֵיכָל
בֵּין חֲתַן תּוֹרָה לַחֲתַן בְּרֵאשִׁית
(וּבֵין כָּל הַנְּעָרִים)
בְּהַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת וּבִתְפִלַּת הַגֶּשֶׁם
הִזְדַּעְזְעָה הָאָרֶץ
וַתִּזְעַק
זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה.
אֵ-לֹהֵי הָרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא.
אַזְעָקָה.
בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָא.
יְרוּט.
גּוֹאֵל חָזָק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.
נְפִילָה.
יְמִין אֵ-דֹנָי רוֹמֵמָה, יְמִין
אֵ-דֹנָי עֹשָׂה חָיִל.
אַזְעָקָה. יְרוּט. פְּגִיעָה יְשִׁירָה.
לָמָּה הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ בְּיוֹם חֶחָג
חֶחֱרַשְׁתָּ לֹא חָמַלְתָּ
קָרְאוּ חָמָס עַל בָּנֶיךָ בְּיוֹם מוֹעֵד
עַם נָבָל נִאֲצוּ שִׁמְךָ, חִלְּלוּ אַרְצְךָ
אַיֵּה בְּרִיתֶךָ
אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ.
זֵדִים אַכְזָרִים נִקְּבְצוּ עָלַי
פָּרְצוּ חוֹמוֹת יְשׁוּבַי
טִמְּאוּ אֶת נַעֲרוֹתַי.
נָפְלוּ בַּחֶרֶב בָּנַי וּבְנוֹתַי
זְקֵנַי וְעוֹלָלַי
הָלְכוּ בַּשֶּׁבִי
בְּתוּלוֹתַי וּבַחוּרַי.
חָרְבוּ מְעוֹנוֹתַי, נִשְׁרְפוּ מֶצָבַי
קִבּוּצַי וּמוֹשָׁבַי
נֶחֱרְכוּ שְׁדֵרוֹתַי וְאַפָּקַי.
רַבּוּ מְאוֹד גִּבּוֹרֵינוּ
נָשִׁים וּגְבָרִים
חַיָּלֵינוּ וְאֶזְרָחֵינוּ.
עַתָּה הָשֵׁב שְׁבוּת יַעֲקֹב
חַזְּקֵנוּ וְאַמְּצֵנוּ
רִיבָה רִיבֵנוּ, לְחַם אֶת לוֹחֲמֵינוּ
וְהַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה עָלֵינוּ
כִּי־עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם
נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃
עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲ-דֹנָי
הָקִיצָה אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃
לָמָּה־פָנֶיךָ תַסְתִּיר
תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃
קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ
וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

גברים חוזרים ממלחמה / טל נוימן

גְּבָרִים חוֹזְרִים מִמִּלְחָמָה
מְקֻמָּטִים
מַדֵּי הַזַּיִת שֶׁהֶאֱפִירוּ זְרוּקִים
לְרַגְלֵי מְכוֹנַת הַכְּבִיסָה
הֵם מִתְיַשְּׁבִים בִּכְבֵדוּת עַל הַסַּפָּה,
הַכֹּל לָבָן
צְחוֹק הַיְלָדִים לָבָן, עוֹרָם הַמִּשְׁיִי,
צְחוֹקָם
אִשָּׁה לְבָנָה טוֹרַחַת מִסְּבִיבָם
בְּפָנִים הַגּוּוְף, אֵפֶר שָׂרוּף
הֵם נִזָּהָרִים לֹא לְלַכְלֵךְ אֶת הַסַּפָּה,
הַשָּׁטִיחַ, הָרִצְפָּה
לִבָּם הַתָּם שֶׁל יַלְדֵיהֶם
הַקָּפֶה שֶׁלָּהֶם בָּהִיר, מַחְלִיב תַּחַת
הָאֶצְבָּעוֹת
הֵם נִזְכָּרִים בַּקָּפֶה הַשָּׁחֹר וְהַמַּר
מֵהַמִּלְחָמָה
בָּעֵינַיִם הָרוֹתְכוֹת שֶׁלָּגְמוּ אוֹתוֹ
בְּכָל זוּגוֹת הָעַפְעַפַּיִם שֶׁנֶּעֶצְמוּ
מֵאָז.
גְּבָרִים חוֹזְרִים מִמִּלְחָמָה עֲיֵפִים
הַבַּיִת שָׁקֵט, כֻּלָּם הָלְכוּ לְבָתֵּי
הַסֵּפֶר
הֵם נוֹגְעִים בְּרָהִיטֵי הַבַּיִת לְוַדָּא
אֶת חַיֵּיהֶם הַקּוֹדְמִים
שֻׁלְחָן, כֵּרְסָה, מַדָּף עֵץ, שִׁדְרָה
רַכָּה שֶׁל סֵפֶר
הַיְדָיִם הַשְּׁרוּפוֹת מְלַטְּפוֹת עֲלֵה
כּוֹתֶרֶת שֶׁל סַחְלָב לָבָן
מִישֶׁהוּ קָנָה אוֹתוֹ לְמִישֶׁהִי בְּיוֹם
הַנִּשּׂוּאִין שֶׁהָיָה אֵיפֶשֶׁהוּ
מִזְּמַן
הֵם לֹא מַאֲמִינִים שֶׁיֵּשׁ דָּבָר
קְטִיפָתִי כָּל כָּךְ בָּעוֹלָם
הֵם בּוֹכִים
בַּבַּיִת הָרֵיק בֶּחָלָל הַלָּבָן מוּל
הַסַּחְלָב הָרָכוּן
הַאִם אֵי פַּעַם יַחְזְרוּ לִקְרֹא שִׁירָה
הַדְּמָעוֹת שְׁבוּרוֹת
מוֹחוֹת אֵפֶר רַךְ מֵהַלֶּחִי כְּשֶׁהֵן
זוֹלְגוֹת.
נָשִׁים מְחַכּוֹת לִגְבָרִים בְּמִלְחָמָה
הֵן מַנִּיחוֹת כָּל לַיְלָה אֶת הַלֵּב עַל
הַמִּזְרָן
שְׁקַעֲרוּרִית שֶׁל תְּפִלָּה חַסְרַת קוֹל
הֵן הוֹלְכוֹת לְהַלְוָיוֹת שֶׁהוּא לֹא
יָכוֹל
לְנַחוּמֵי אֲבֵלִים, לְבַדָּן

הֵן עוֹמְדוֹת בַּחֶדֶר מָלֵא בּוֹכִים
מְחַבְּקוֹת אֶת עַצְמָן כְּמוֹ לְהַצִּיל.
הֵן עוֹמְדוֹת בְּפֶתַח הַדֶּלֶת כְּשֶׁהוּא חוֹזֵר
מֵהַמִּלְחָמָה
כְּשֶׁהַיְלָדִים מִתְנַפְּלִים
כְּשֶׁהַכֶּלֶב מִתְנַפֵּל
הֵן רוֹאוֹת הַכֹּל.
מִבַּעַד לְחִבּוּק מְרִיחוֹת אֵיבָרִים שְׂרוּפִים,
צְעָקוֹת, כָּל מָה
שֶׁאָבַד
הֵן מְלַוּוֹת אוֹתוֹ בְּמַבָּטָן, יוֹם אַחֲרֵי יוֹם
מוּדָעוּת לַקְּרוּמִים שֶׁעוֹלִים עַל לִבּוֹ.
גְּבָרִים שֶׁחָזְרוּ מֵהַמִּלְחָמָה וְנָשִׁים שֶׁחִכּוּ
בַּבַּיִת שׁוֹכְבִים עַל
אוֹתָהּ מִטָּה בַּלַּיְלָה
גַּבּוֹ מֻפְנֶה לִלְבָּה, הִיא מְחַבֶּקֶת מֵאָחוֹר
הֵם נוֹשְׁמִים בְּיַחַד
מִבַּעַד לִדְלָתוֹת הֶבֶל הַפֶּה שֶׁל יַלְדֵיהֶם
מְמַלֵּא אֶת הַבַּיִת
הִיא מִתְקָרֶבֶת אֵלָיו
בָּרֶוַח הַדַּק בֵּין גּוּפֵיהֶם מִתְפָּרֶשֶׂת עִיר חָרֵבָה

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

א־ל מלא רחמים (לחיילי יס"ר תשפ"ד) / עידו

(יס"ר מטכ"ל)

אֵ-ל מָלֵא רַחֲמִים
שׁוֹכֵן גַּם בַּמְּקֹרְרִים
הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
לַנְּשָׁאִים תַּחַת הָאֵלְנָקָה
בְּמַעֲלוֹת - סַבְלָנוּת, דְּרִיכוּת, נְחִישׁוּת
כְּזֶהִירוּת בְּמַדְרֵגוֹת עַד הָרָקִיעַ עוֹלוֹת
לִנְשֹׁמוֹת מִי שֶׁהִבְרִיזוּ מֵהַשַּׁקִּים
כְּדֵי לִפְתֹּחַ אוֹתָם לָרוֹפְאִים וְלַמְּזַהִים
בַּעֲבוּר שֶׁאָנוּ.
לָכֵן, בַּעַל הָרַחֲמִים
תַּסְתִּיר זִכְרוֹנוֹת קָשִׁים מֵאִתָּנוּ לְעוֹלָמִים
וְתִצְרֹר בְּצִמְדְּ אֶת הָאֵיבָרִים הַמְּפֹרָקִים
שֶׁל הָאֲנָשִׁים, שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת, שֶׁל הַמִּגְזָרִים
הַגֵּיהִנּוֹם הוּא נַחֲלַת עֲבָרָם
בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתָם
וְיַעַמְדוּ זֶה לְצַד זֶה כְּשֶׁיָּבוֹאוּ הַמַּשְׁבְּרִים,
וְתֹאמַר אָמֵן

צילום: איתי כהן, עיתון במחנה

לנשמתה הטהורה של נעה מרציאנו / ד"ב

(רס"ן, יחידת אית"ן, עזה)

עֲטוּפָה בְּלָבָן,
בְּלֵב הָרִשְׁעָה, בֵּין עִיֵּי הֲרִיסוֹת
וָחֳרָבוֹת עֲשֵׂנוֹת,
בַּחֲשֵׁכָה, בָּאֲפֵלָה,
בָּעֲלָטָה הַגְּדוֹלָה,
מֵטֶלֶת, מְבַכָּה כִּי אֵינֶנָּה
מְחַכָּה לְאַחֶיהָ
בְּרַעַשׁ גָּדוֹל, זְחָלִים וּפְגָזִים
עָשָׁן כָּבֵד מְאֹד, אוֹרוֹת וּבְרָקִים,
בְּאֹמֶץ וְחַיִל, בְּקוֹל דְּמָמָה דַּקָּה
בִּקְדֻשָּׁה יְתֵרָה,
בַּלָּאט,
נִגָּשִׁים אַחֶיהָ אֶל עֵבֶר הַכֶּתֶֹנת
מְגַלִּים הַפָּרֹכֶת מֵעַל קֹדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים,
מוֹצִיאִים, מְרִימִים
נוֹשְׂאִים אֶל חֵיקָם אֶת אֲחוֹתָם,
בְּשָׂרָם
מְחַבְּקִים וְעוֹטְפִים
לֹא מַרְפִּים, לֹא מַרְפִּים, כִּי אֵינֶנָּה

וְעוֹמְדִים מֵרָחוֹק מַלְאָכִים בְּיָרֹק
דּוֹמְעִים מְאֻבָּקִים,
מְלֻכָּדִים מְאֻחָדִים,
בְּעֵינַיִם כָּלוֹת מְצַפִּים לִקְרָאתָהּ,
לְבוֹאָהּ לְלַוּוֹתָהּ
עֲטוּפָה בְּלָבָן,
שָׂבָה מֵאֶרֶץ אוֹיֵב לְאִמָּהּ וְחֵיק
מִשְׁפַּחְתָּהּ
לְהִטָּמֵן בְּרִגְבֵי אַדְמַת מוֹלַדְתָּהּ

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

פעם היו נזהרים על הסדקים / שירלי כהן גיל

בַּבַּיִת שֶׁל רוֹנִי, כָּל הַתְּרִיסִים
מוּגָפִים
הַנֶּפֶשׁ שֶׁלָּהּ פָּנְתָה אֶל הַקִּיר,
לֹא רוֹצֶה לִחְיוֹת בְּעוֹלָם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
הוֹדָעוֹת עַל חַיָּלִים מֵתִים.
מִרְיָם לֹא הוֹלֶכֶת לָעֲבוֹדָה כְּבָר
חֹדֶשׁ
אַזְעָקוֹת עוֹשׂוֹת לָהּ הֶתְקֵף חֲרָדָה,
וְגַם אוֹפַנּוֹעִים וְגַם סִירֵנוֹת וְגַם
אֲנָשִׁים
אָז הִיא בַּבַּיִת, צוֹפָה בְּסִרְטוֹנֵי
זְוָעָה.
גִּילִי מִתְאַבְּסֶסֶת עַל נְפְגְּעוֹת הָאוֹנֶס
כִּי גַּם הִיא, שׂוֹרֶדֶת וְזֶה, וְהַפְּרָטִים
מְדַגְדְּגִים
פַּעַם בָּעוֹלָם הַיָּשָׁן הָיוּ נִזְהָרִים עַל
הַסְּדָקִים
כְּבָר לֹא. אָז הִיא שׁוֹקַעַת בְּקִלּוּף
פְּצָעִים.
הַפְּסִיכוֹלוֹגִית שֶׁלָּהֶן עֵיפָה מְאוֹד
בַּבְּקָרִים הִיא פּוֹגֶשֶׁת אוֹתָן
בְּזוֹ אַחַר זוֹ אַחַר זוֹ
בַּצָּהֳרַיִם הִיא רָצָה לִילָדִים,
דּוֹחֶפֶת שְׁנִיצֶל מוּכָן לַתַּנּוּר,
חוֹתֶכֶת
יְרָקוֹת
וְנִשְׁכֶּבֶת עַל הַסַּפָּה הַכְּחֻלָּה
מְצִיצָה אֶל פּוֹרְנוֹגְרַפְיָת הַחֲדָשׁוֹת.
הִיא יוֹדַעַת שֶׁזֶּה מַמָּשׁ לֹא טוֹב
הִיא שָׁמְעָה אֶת זֶה מִכָּל הַמַּרְצִים
בְּכָל הַהַרְצָאוֹת מִכָּל הָאַסְכּוֹלוֹת
שֶׁהִיא מַקְשִׁיבָה לָהֶן בַּלֵּילוֹת
כְּדֵי לְקַבֵּל יֶדַע כֵּלִים כֹּחַ
כְּדֵי לַעֲזֹר לַמְּטֻפָּלוֹת.
הִיא עַצְמָהּ מַמָּשׁ בְּסֵדֶר
נוֹשֶׁמֶת אֶת כָּל הַנְּשִׁימוֹת הַנְּכוֹנוֹת
וְיֵשׁ לָהּ עֶשְׂרוֹת.
הִיא חוֹזֶרֶת וְאוֹמֶרֶת,
מַמָּשׁ מַטְיפָה
כְּשֶׁהַכֹּל מִתְפָּרֵק סָבִיב
הַנְּשִׁימָה הִיא עֹגֶן.
עַכְשָׁו הַיַּלְדָּה שֶׁלָּהּ צוֹרַחַת
אֲנִי-לֹא-הוֹלֶכֶת
כִּי לֹא-בָּא-לִי
נוֹשֶׁמֶת אֶל הַבֶּטֶן, מְנַפַּחַת כְּבָלוֹן
נוֹשֶׁפֶת לְאַט עַל פֶּרַח סַבְיוֹן
הַבַּת שֶׁלָּהּ בּוֹכָה
גַּם הִיא רוֹצָה

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

שיר העבר "שכב בני" - מפרעות תרפ"ט ועד מלחמת יחרבות בדזלי תשפ"ד (יוחנן)

(לוחם, חטיבת הנגב)

שנת 1929, לפני 94 שנים, פרעות תרפ"ט מתחוללות בארץ, עמנואל הרוסי, משורר ולוחם הגנה, שומר בגבול תל אביב, והנה אז הוא מקבל הודעה על הולדת בנו, עמנואל כותב מיד שיר לבנו, על בסיס ניגון חב"ד.

השיר המפורסם "שכב בני" הוא שיר ערש, המתאר בתוכו את אתגרי אותה תקופה. והנה עברו 94 שנים, קמה מדינת ישראל, אך המלחמה והאתגרים לא תמו, אני נמצא בצפון רצועת עזה, ומקבל עידכון שהחלו צירי לידה, לשמחתי אני מספיק לצאת צפונה ולהגיע לבית היולדות בזמן.

אז לקחתי את השיר המקורי, והתאמתי את מילותיו לתקופה.

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

שְׁכַב בְּנִי

(מקור- עמנואל הרוסי 1929, שיר מתוקן- יוחנן 2023-)

שְׁכַב בְּנִי, שְׁכַב בִּמְנוּחָה,
אַל נָא תִּבְכֶּה מָרָה.
עַל יָדְךָ יוֹשֶׁבֶת אִמְּךָ,
שׁוֹמֶרֶת מִכָּל רַע.

מְיַלֶּלֶת בַּחוּץ אַזְעָקָה
וּמְיָרֶטֶת כְּפַּת בַּרְזֶל...
אַךְ אַתָּה, בְּנִי הַקָּטָן,
נוּמָה שְׁכַב וִישַׁן.

לַיְלָה, לַיְלָה, לַיְלָה צֵל
יָעוּף מַהֵר מְאוֹד.
אָסוּר, אָסוּר לְהִתְעַצֵּל.
מָחָר צָרִיךְ לִלְחֹם.

מָחָר יֵצֵא אַבָּא לִכְבֹּשׁ,
בִּשְׁדוֹת פְּלִשְׁתִּים יֵלֵךְ הָאָב.
הִנֵּה תִּגְדַּל, תָּרִים הָרֹאשׁ,
תֵּצְאוּ לַשָּׂדֶה אָז יַחְדָּו.

הִנֵּה תִּצְמַח, הִנֵּה תִּגְדַּל
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
לִקְרַאת הַגִּיל, לִקְרַאת עַמְּךָ,
כְּמוֹ אַבָּא תִּהְיֶה לוֹחֵם
אָז תִּזְכֹּר בְּדִמְעָה
וְתִלָּחֵם בְּרִנָּה -
אַךְ כָּעֵת לְאִמָּא שְׁמַע:
נוּמָה, נוּמָה נָא.

לַיְלָה, לַיְלָה, לַיְלָה צַר,
לוֹחֵם חוֹרֵק לוֹ שֵׁן.
סוֹבֵב, סוֹבֵב עַל הַמִּשְׁמָר,
אַבָּא אֵינוֹ יָשֵׁן.

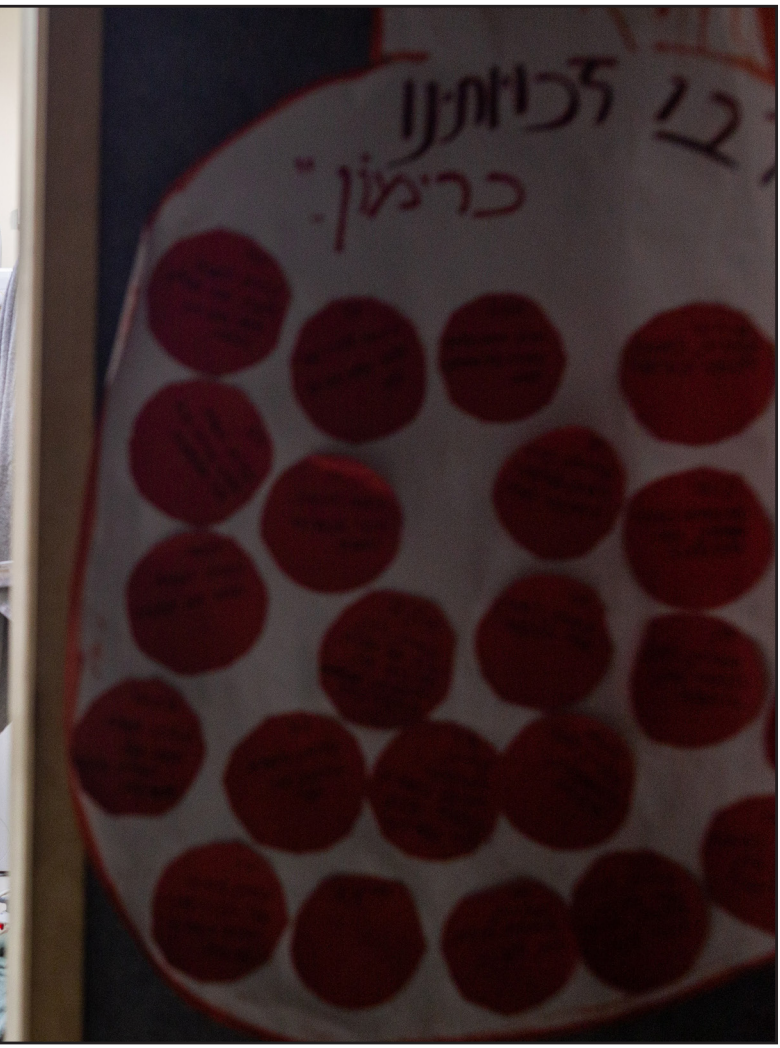
בַּיּוֹם אָרַב, בַּלַּיְלָה יִשְׁמֹר,
שָׁם בְּעַזָּה, יִשְׁמֹר הָאָב.
הִנֵּה תִּגְדַּל, תִּהְיֶה גִּבּוֹר,
תֵּצְאוּ לַשְּׁמִירָה אָז יַחְדָּו.

שְׁכַב בְּנִי, שְׁכַב, אַל תִּירָא,
כָּל הָעָם כְּבַר עֵר.
אִמָּא גַּם כֵּן בַּשְּׁמִירָה,
תָּגֵן עַל בְּנָהּ הַיָּשֵׁן.

בּוֹעֶרֶת הַגֶּרֶן בְּבֹאֵרִי,
וְגַם מִכְּפַר עַזָּה עוֹלֶה עָשָׁן...
אַךְ אַתָּה לִבְכּוֹת אַל תּוֹסֵף,
נוּמָה, שְׁכַב וִישַׁן.

לַיְלָה, לַיְלָה, לַיְלָה אֵשׁ
טַנְק, נָמֵ"ר וְרוֹכֵ"ש,
אָסוּר, אָסוּר לְהִתְאָשֵׁ
מָחָר נַתְחִיל מֵחָדָשׁ.

מָחָר צָרִיךְ לִירוֹת הַמַּשָּׂד,
בַּיִת לִבְנוֹ יִבְנֶה הָאָב.
הִנֵּה תִּגְדַּל, תָּרִים הַיָּד,
תֵּצְאוּ לַבִּנְיָן אָז יַחְדָּו

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"

צילום: איתי כהן, צלם "במחנה"